

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Θεσσαλονίκη 18/10/2019

Αριθμός απόφασης: **2104**

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45-Θεσ/νικη
Ταχ. Κώδικας : 54630
Πληροφορίες : Κ. Μαβινίδου
Τηλέφωνο : 2313-333245
Fax : 2313-333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

- α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
- β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει.
- γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2.Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3.Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 27/06/2019 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανή προσφυγή του «.....» με ΑΦΜ, και με διεύθυνση κατοικίας στο Βόλο, επί της οδού αριθ. 0 -Τ.Κ., κατά: α) της με αριθμ./17-05-2019 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2014, β) της με αριθμ./17-05-2019 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2014, γ) της με αριθμ. .../17-05-2019 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου έτους 2013 και δ) της με αριθμ./17-05-2019 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου έτους 2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις, των οποίων ζητείται η ακύρωση.
6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Βόλου, με τις οποίες ζητείται η απόρριψη της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7 – Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 27-06-2019 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

-Με την υπ' αριθμ./17-05-2019 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου, οικον. έτους 2014 επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ύψους 5.056,19 €, πλέον πρόστιμο του άρθρου 58 και τόκοι του άρθρου 53 του Ν. 4174/2013 στο φόρο ύψους 4.883,60 € και μειώθηκε η εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 29 του ν. 3986/2011 κατά το ποσό των 155,84 €, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 9.783,95 €.

-Με την υπ' αριθμ./17-05-2019 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου, φορολογικού έτους 2014 επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ύψους 12.279,96 €, πλέον εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 29 του ν. 3986/2011 ύψους 1.118,59 €, πλέον πρόστιμο του άρθρου 58 του Ν. 4174/2013 ύψους 6.608,65 €, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 20.007,20 €.

-Με την υπ' αριθμ./17-05-2019 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Τελών χαρτοσήμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου του έτους 2013, επιβλήθηκαν σε βάρος του προσφεύγοντος τέλη χαρτοσήμου ύψους 204,86 €, πλέον εισφορά υπέρ ΟΓΑ επί των τελών ύψους 40,97 €, πλέον πρόστιμο του άρθρου 58 και τόκοι του άρθρου 53 του Ν. 4174/2013 στα τέλη χαρτοσήμου ύψους 199,64 € και πλέον πρόστιμο του άρθρου 58 και τόκοι του άρθρου 53 του Ν. 4174/2013 υπέρ ΟΓΑ ύψους 39,92 €, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 485,39 €.

-Με την υπ' αριθμ./17-05-2019 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Τελών χαρτοσήμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου του έτους 2014, επιβλήθηκαν σε βάρος του προσφεύγοντος τέλη χαρτοσήμου ύψους 7.704,98 €, πλέον εισφορά υπέρ ΟΓΑ επί των τελών ύψους 1.541,00 €, πλέον πρόστιμο του άρθρου 58 του Ν. 4174/2013 στα τέλη χαρτοσήμου ύψους 3.852,49 € και πλέον πρόστιμο του άρθρου 58 του Ν. 4174/2013 υπέρ ΟΓΑ ύψους 770,50 €, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 13.868,97 €.

Οι ανωτέρω πράξεις εκδόθηκαν κατόπιν της διενέργειας ελέγχου στη χρήση 2013 και στο φορολογικό έτος 2014 από τη Δ.Ο.Υ. Βόλου, με βάση τα άρθρα 48 παρ 3 του Ν. 2238/1994, 21 παρ 4 του Ν. 4172/2014 και τις ερμηνευτικές εγκυκλίου ΠΟΛ 1095/2011 και ΠΟΛ 1175/2017, σε

συνδυασμό με το άρθρο 23 του Ν. 4174/2013 και την ΔΕΛ Α 1069048/02-05-2014, δυνάμει της υπ' αριθμ./08-05-2018 σχετικής εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου.

Αιτία ελέγχου αποτέλεσε το υπ' αριθ. πρωτ./01-11-2017 πρωτόκολλο παράδοσης-παραλαβής το οποίο φέρει τον α/α, του Σ.Δ.Ο.Ε. Π.Δ. Θεσσαλίας και ανήκει στις μεταφερόμενες υποθέσεις της Ε.Π. Σ.Δ.Ο.Ε. της 2^{ης} διαπιστωτικής της Α.Α.Δ.Ε., με το οποίο διαβιβάστηκε στη Δ.Ο.Υ. Βόλου βάσει του άρθρου 61 του ν. 4410/2016 (ΦΕΚ Α' 141/03-08-2016) η ως άνω υπόθεση του ΣΔΟΕ Θεσσαλίας. Αρχικώς είχε διαβιβαστεί στο Σ.Δ.Ο.Ε. Π.Δ. Θεσσαλίας καταγγελία κατά του προσφεύγοντος για αδικαιολόγητο πλουτισμό και εκδόθηκε εντολή ελέγχου για διερεύνηση της περιουσιακής του κατάστασης.

Από την εκτέλεση του ειδικού λογισμικού ελέγχου προσαύξησης περιουσίας και την επεξεργασία των ατομικών και κοινών τραπεζικών λογαριασμών του προσφεύγοντος από τη Δ.Ο.Υ. Βόλου, διαπιστώθηκε, ότι προέκυψαν για τα υπό κρίση έτη πρωτογενείς καταθέσεις (πιστώσεις), οι οποίες έχριζαν περαιτέρω διερεύνησης, καθώς δεν δικαιολογούνταν από τα δηλωθέντα εισοδήματα του προσφεύγοντος στις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος. Ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. Βόλου συνέταξε και απέστειλε το υπ' αριθ. πρωτ./18-09-2018 Αίτημα Παροχής Πληροφοριών του άρθρου 14 του ν. 4174/2013, για παροχή εξηγήσεων. Ο προσφεύγων ανταποκρινόμενος στο ως άνω αίτημα κατέθεσε το υπ' αριθ. πρωτ./23-10-2018 υπόμνημα παροχής εξηγήσεων.

Αφού λήφθηκε υπόψη το ως άνω υπόμνημα με τα δικαιολογητικά και τις εξηγήσεις που παρασχέθηκαν από τον προσφεύγοντα στο ως άνω Αίτημα Παροχής Πληροφοριών του άρθρου 14 του ν. 4174/2013 που του κοινοποιήθηκε, σχετικά με τις αδικαιολόγητες καταθέσεις (πιστώσεις), που προέκυψαν ανά έτος, από την περαιτέρω επεξεργασία των τραπεζικών λογαριασμών, η φορολογούσα αρχή δε διαπίστωσε προσαύξηση περιουσίας, κατά την έννοια των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 3888/2010 και του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013.

Από την περαιτέρω επεξεργασία των τραπεζικών λογαριασμών και των υποβληθεισών δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος για τα κρινόμενα έτη, από τον έλεγχο διαπιστώθηκαν τα ακόλουθα:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2014 (ΧΡΗΣΗ 2013)

Ο προσφεύγων για το υπό κρίση έτος υπέβαλε τη με αριθ. καταχ./2014 δήλωση φορολογίας εισοδήματος και διαπιστώθηκε ότι:

- Δε δηλώθηκαν στους κωδικούς 659 και 433 τα κέρδη και ο καταβληθείς φόρος της εταιρείας με την επωνυμία «..... Α.Ε.», που του αναλογούν, ήτοι ποσό 7.168,18 € και 2.518,55 € αντίστοιχα, δεδομένου ότι ο προσφεύγων συμμετέχει ως μέτοχος στην ως άνω ανώνυμη εταιρεία με ποσοστό 50%. Σύμφωνα δε με την από 15/02/2015 βεβαίωση της ως άνω ανώνυμης εταιρείας, τα κέρδη, που φορολογήθηκαν στο όνομα της Α.Ε., που του αναλογούν ανέρχονταν στο ποσό των 9.686,73 €, ο δε αναλογών φόρος που καταβλήθηκε από την Α.Ε. στο ποσό των 2.518,55 €. (9.686,73 - 2.518,55 = 7.168,18 €).

- Δε συμπεριέλαβε στην υποβληθείσα δήλωση Φ.Ε. φυσικών προσώπων στον κωδικό 727 «Δαπάνη που καταβάλατε για τοκοχρεολυτική απόσβεση δανείων ή πιστώσεων», το ποσό των 3.090,66 €, που αφορούν καταβληθείσες δόσεις, για το δάνειο που έλαβε για επισκευή κατοικίας, (αρ. σύμβασης) από την Τράπεζα Eurobank.
- Δε συμπεριέλαβε στην υποβληθείσα δήλωση Φ.Ε. φυσικών προσώπων στον κωδικό 721 «Δαπάνη για αγορά ή χρηματοδοτική μίσθωση πλοίων αναψυχής κτλ σκαφών αναψυχής και αεροσκαφών», το ποσό των 24.000,00€ που δαπάνησε για αγορά σκάφους αναψυχής. Όπως προκύπτει από το τιμολόγιο υπ' αριθ. .../01-04-2013 εκδόσεως της επιχείρησης «.....» με ΑΦΜ, αγόρασε σκάφος R.I.B. μοντέλο «SEA QVEST» αμοντάριστο, συνολικής αξίας 7.000,00 €. Σύμφωνα δε με την με αριθμό 74/21-03-2013 Α.Λ.Π. με εκδότη την επιχείρηση «..... Α.Ε.» με ΑΦΜ, αγόρασε μηχανή MERCURY 4χρονη 250 XL VERADO S/N, συνολικής αξίας 17.000,00 €.
- Ο έλεγχος δεν του αναγνώρισε ποσό των 300,00 € που συμπεριλήφθηκε στον κωδικό 059 «Δωρεές χρηματικών ποσών στο δημόσιο» της υποβληθείσας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, λόγω του ότι δεν προσκομίστηκαν τα σχετικά δικαιολογητικά.
- Ο προσφεύγων δήλωσε στον κωδικό 787 «Ανάλωση κεφαλαίου που ήδη φορολογήθηκε ή απαλλασσόταν από το φόρο» ποσό 4.000,00 € και στον κωδικό 788, που αφορά στη σύζυγο, δηλώθηκε ποσό 10.000,00 €. Σύμφωνα δε με τον πίνακα ανάλωσης κεφαλαίου που συνέταξε ο έλεγχος, τόσο ο προσφεύγων, όσο και η σύζυγος του στερούνταν το δικαίωμα ανάλωσης.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΕΤΟΣ 2014

Ο προσφεύγων για το υπό κρίση έτος υπέβαλε τη με αριθ. καταχ. /2015 δήλωση φορολογίας εισοδήματος και διαπιστώθηκε ότι:

- Η σύζυγος του προσφεύγοντος, στην από κοινού υποβληθείσα δήλωση φορολογίας εισοδήματος του οικείου έτους, δήλωσε στον κωδικό 788 «Ανάλωση κεφαλαίου που ήδη φορολογήθηκε ή απαλλασσόταν από το φόρο» ποσό 10.000,00 €. Σύμφωνα δε με τον πίνακα ανάλωσης κεφαλαίου που συνέταξε ο έλεγχος, η σύζυγος του στερούνταν το δικαίωμα ανάλωσης.
- Δε συμπεριέλαβε στην υποβληθείσα δήλωση Φ.Ε. φυσικών προσώπων στον κωδικό 727 «Δαπάνη που καταβάλατε για τοκοχρεολυτική απόσβεση δανείων ή πιστώσεων», το ποσό των 3.094,22 €, που αφορούν καταβληθείσες δόσεις, για το δάνειο που έλαβε για επισκευή κατοικίας, (αρ. σύμβασης) από την Τράπεζα Eurobank. Από την περαιτέρω επεξεργασία των τραπεζικών του λογαριασμών, προέκυψε ότι κατέβαλε για δόσεις εξόφλησης δανείου στην Τράπεζα ALPHA, στον υπ' αριθ. GR..... λογαριασμό, το ποσό των 4.093,90 €. Το εν λόγω ποσό δεν το συμπεριέλαβε στον ως άνω κωδικό, ως όφειλε.

Επιπροσθέτως από την περαιτέρω επεξεργασία των τραπεζικών λογαριασμών του προσφεύγοντος προέκυψε ότι οι πιστώσεις (καταθέσεις επιταγών) στους υπ' αριθ. GR και GR κοινούς τραπεζικούς λογαριασμούς που τηρούσε ο προσφεύγων στην Τράπεζα ALPHA BANK, στο έτος 2014, οι οποίες αναφέρονται στον πίνακα 2 της από 17/05/2019 έκθεσης ελέγχου εισοδήματος (σελ 17-20) συνολικού ποσού **142.266,38 €**, αφορούν σε καταθέσεις πελατών της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «..... Α.Ε.». Προσκομίστηκε το Γενικό Ημερολόγιο της ως άνω ανώνυμης εταιρείας από τον προσφεύγοντα, βάσει του οποίου αντιστοιχίζονται οι ως άνω πιστώσεις, με αποδείξεις εξόφλησης πελατών της εν λόγω εταιρείας. Περαιτέρω διαπιστώθηκε ότι τα ποσά που κατατίθεντο στους ως άνω δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, μεταφέρονταν σε προθεσμιακές καταθέσεις και εισπράττονταν τόκοι από τους συνδικαιούχους. Συνεπώς τα χρήματα που εμφανίζονταν ως υπόλοιπο στους επίμαχους λογαριασμούς, χρησιμοποιήθηκαν για ατομικό όφελος των μετόχων – συνδικαιούχων της ως άνω εταιρείας.

Βάσει των ανωτέρω, ο έλεγχος έκρινε ότι αφορούν παροχές σε είδος, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 13 παρ 3 του Ν. 4172/2013 και φορολογούνται ως εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις της παρ 2 του άρθρου 12 του ν. 4172/2013. Από το ποσό των 142.266,38 €, καταλογίστηκε στον προσφεύγοντα το ποσό των 47.422,13 € (1/3), δεδομένου ότι ο έλεγχος, θεώρησε, στα πλαίσια της χρηστής διοίκησης, ότι οι πιστώσεις αφορούν εισοδήματα μόνο για τους τρεις συνδικαιούχους, που έχουν επαγγελματική σχέση με την ως άνω εταιρεία.

Περαιτέρω από τον έλεγχο διαπιστώθηκε ότι οι μεταφορές χρημάτων (χρεώσεις), ήτοι ποσό ύψους 30.728,67 € το έτος 2013 και συνολικών ποσών ύψους 1.155.747,63 € το έτος 2014, από τους υπ' αριθ. αριθμ. GR και GR κοινούς τραπεζικούς λογαριασμούς της ALPHABANK, στον με αριθμόλογαριασμό όψεως που τηρούνταν επ' ονόματι της ανώνυμης εταιρείας «..... Α.Ε.» στην ίδια ως άνω Τράπεζα, συνιστούν χορήγηση δανείου προς την ως άνω εταιρεία, χωρίς τη σύναψη σύμβασης. Ο έλεγχος θεώρησε ότι οι ως άνω πιστώσεις στο λογαριασμό όψεως της Α.Ε. συνιστούν δάνειο και υπάγονται σε τέλος χαρτοσήμου 2%, πλέον εισφορά Ο.Γ.Α. 20% στο χαρτόσημο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15§1 του ΚΝΤΧ. Στα πλαίσια της χρηστής διοίκησης καταλόγισε στον προσφεύγοντα το 1/3 των ως άνω ποσών, ήτοι ποσό 10.242,89 € (30.728,67 €/3) και ποσό 385.249,21 € (1.155.747,63 €/3) για το έτος 2014.

Βάσει των ανωτέρω διαπιστώσεων, ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. Βόλου εξέδωσε τις προσβαλλόμενες πράξεις.

Με τη με αριθμό πρωτοκόλλου/27-06-2019 ενδικοφανή προσφυγή ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση των παραπάνω πράξεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου, επικαλούμενος τους παρακάτω ισχυρισμούς:

- 1) Πλημμέλειες των προσβαλλόμενων πράξεων και εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου. Νομική και ουσιαστική αβασιμότητα του χαρακτηρισμού των πιστώσεων συνολικής αξίας 142.266,36€ ως παροχών σε είδος υπό μορφή δανείου – Πλάνη περί τα πράγματα. Προκειμένου περί συμβάσεων δανείων, για τις οποίες δεν καταρτίστηκε έγγραφο, απαιτείται

να γίνει εγγραφή στα βιβλία της επιχείρησης, από την οποία να προκύπτουν όλα τα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν κατά νόμο την έννοια της συμβάσεως δανείου. Από τα προεκτεθέντα καθίσταται σαφές ότι ουδέποτε συνήφθη μεταξύ του προσφεύγοντος και της εταιρείας «» δανειακή σύμβαση και ως εκ τούτου δεν συντρέχουν προϋποθέσεις σύστασης δανείου ή συνομολόγησης δανείου. Συνεπώς οι πιστώσεις συνολικής αξίας 142.266,36€ αβασίμως χαρακτηρίζονται ως παροχές σε είδος υπό τη μορφή δανείου. Αντίθεση των οριστικών πράξεων προσδιορισμού εισοδήματος στην αρχή της διπλής φορολογίας. Στην προκειμένη περίπτωση με την υποβολή σε φόρο εισοδήματος της αναλογίας του 1/3 των πιστώσεων ύψους 47.422,13€ και συνολικής αξίας 142.266,38€ παραβιάζεται η ως άνω αρχή, δεδομένου ότι για το ως άνω ποσό έχει ήδη φορολογηθεί ως έσοδο της Α.Ε με την επωνυμία ΑΕ της οποίας είναι Αντιπρόεδρος. Επί της ως άνω περίπτωσης έχει κρίνει άλλωστε σχετικά και η ΔΕΔ σε σχετική εξετασθείσα ενδικοφανή προσφυγή (βλ. ΔΕΔ 3332/6-7-2018). Αντίθεση με την αρχή της αναλογικότητας.

- 2) Αναφορικά με τις οριστικές πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου: Πλημμέλειες των προσβαλλόμενων πράξεων. Εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου. Πλάνη περί τα πράγματα. Ο Φορολογικός Έλεγχος θεώρησε, σε αντίθεση με τα οριζόμενα στο 4^ο εδάφιο της περιπτώσεως γ της παρ.5 του αρ.15, ότι οι καταβολές συνολικού ύψους 1.186.476,30 € αποτελούν αντικείμενο δανείου, για το οποίο ο προσφεύγων, δεν υπέβαλε τις οικείες δηλώσεις χαρτοσήμου και δεν κατέβαλε το αναλογούν τέλος χαρτοσήμου 2% και την εισφορά υπέρ ΟΓΑ και για το λόγο αυτό το καταλόγισε σε βάρος του, με τις ήδη προσβαλλόμενες πράξεις, κατ' επίκληση των διατάξεων των άρθρων 14 και 15 του Κ.Ν.Τ.Χ. Η φορολογική αρχή εσφαλμένα θεωρεί ότι το βιβλιάριο καταθέσεων αποτελεί κατά τη διάταξη του άρθρου 444 εδ 3 ΚΠολΔ, πλήρη απόδειξη της σύμβασης δανείου, καθώς από το βιβλιάριο λογαριασμού ή το αντίγραφο της κίνησης λογαριασμού δεν αποδεικνύεται η νομική αιτία, πολλώ δε μάλλον δεν αποδεικνύεται η σύναψη της σύμβασης δανείου. Κατά συνέπεια οι προσβαλλόμενες πράξεις θα έπρεπε να ακυρωθούν, ή όλως επικουρικώς να τροποποιηθούν και τα οφειλόμενα τέλη, έπρεπε να υπολογισθούν προς 1%, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του αρ.15 παρ.5 περ. γ εδ 4^ο του Κ.Ν.Τ.Χ., αφού δεν αποδείχθηκε ότι η αιτία αυτών ανάγεται σε έγγραφη σύμβαση ή σε εγγραφή στα βιβλία της εταιρίας η οποία να παραπέμπει σε δανειακή σύμβαση.

Ως προς τον πρώτο ισχυρισμό του προσφεύγοντος περί πλημμέλειας των προσβαλλόμενων πράξεων και περί νομικής αβασιμότητας του χαρακτηρισμού των πιστώσεων συνολικής αξίας 142.266,36 € ως παροχών σε είδος υπό μορφή δανείου

Επειδή, στο άρθρο 23 του Ν. 4174/13 (ΚΦΔ) μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των

φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.....».

Επειδή, με τη με αριθ. ΔΕΛ Α 1069048/2-5-2014 εγκύκλιο της Γ.Γ.Δ.Ε., σχετικά με το άρθρο 23 του Κ.Φ.Δ. προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι: « Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται οι εξουσίες της Φορολογικής Διοίκησης με σκοπό τη διαπίστωση της εφαρμογής των φορολογικών διατάξεων εκ μέρους του φορολογούμενου και την επαλήθευση του περιεχομένου των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σ' αυτήν σε σχέση πάντοτε με τη συναλλακτική δραστηριότητα και τα οικονομικά δεδομένα όπως αυτά προκύπτουν από οποιαδήποτε βιβλία και στοιχεία. Επίσης η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίζει το ύψος του οφειλόμενου ποσού (φόρος – πρόστιμο – τέλος - εισφορά κλπ.) που πρέπει να καταβληθεί από το φορολογούμενο».

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ 1 του ν. 2238/1994 (Κώδικας φορολογίας εισοδήματος ΦΕΚ Α' 151/16-09-1994), ως ίσχυε, ορίζεται ότι: «Το συνολικό εισόδημα προσδιορίζεται, κατ' εξαίρεση, με βάση τις δαπάνες διαβίωσης του φορολογουμένου και των προσώπων που συνοικούν με αυτόν και τον βαρύνουν, όταν το συνολικό ποσό των δαπανών που προσδιορίζεται κατά τα επόμενα άρθρα είναι ανώτερο από το συνολικό καθαρό εισόδημα των κατηγοριών Α' έως Ζ'. Το εισόδημα που υπόκειται σε φόρο στην περίπτωση αυτή προσδιορίζεται κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 19».

Επειδή, στο άρθρο 17 (Δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων) του ΚΦΕ, ως ίσχυε, ορίζεται μεταξύ άλλων ότι: «α) Αγορά ή χρηματοδοτική μίσθωση αυτοκινήτων, δίτροχων ή τρίτροχων αυτοκινούμενων οχημάτων, πλοίων αναψυχής και λοιπών σκαφών αναψυχής, αεροσκαφών και κινητών πραγμάτων μεγάλης αξίας..... ε) Η ετήσια δαπάνη για δωρεές, γονικές παροχές ή χορηγίες χρηματικών ποσών, εφόσον αυτά υπερβαίνουν ετησίως τα τριακόσια (300) Ευρώ, εκτός από τις δωρεές προς το Δημόσιο, τους δήμους και τις κοινότητες του Κράτους, τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα κρατικά και δημοτικά νοσηλευτικά ιδρύματα και τα νοσοκομεία, που αποτελούν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και επιχορηγούνται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, καθώς και τα προνοιακά ιδρύματα του ευρύτερου δημόσιου τομέα (κρατικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου), ως και τα προνοιακά ιδρύματα ιδιωτικού δικαίου των οποίων οι εν γένει δαπάνες λειτουργίας καλύπτονται τουλάχιστον κατά εβδομήντα τοις εκατό (70%) με επιχορηγήσεις από τον Κρατικό

Προϋπολογισμό. στ) Απόσβεση δανείων ή πιστώσεων οποιασδήποτε μορφής. Στο ποσό της δαπάνης αυτής περιλαμβάνεται και το ποσό των οικείων τόκων στους οποίους περιλαμβάνονται και οι τυχόν τόκοι υπερημερίας.»

Επειδή, στο άρθρο 19 (Διαφορά εισοδήματος και υπολογισμός του φόρου αυτής) του ΚΦΕ ορίζεται, ως ίσχυε για το έτος 2013, μεταξύ άλλων ότι: «1. Η διαφορά του εισοδήματος που δηλώθηκε από τον φορολογούμενο, τη σύζυγό του και τα πρόσωπα που τους βαρύνουν ή προσδιορίστηκε από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας και της συνολικής ετήσιας δαπάνης τους, των άρθρων 16 και 17, προσαυξάνει τα εισοδήματα που δηλώνονται ή προσδιορίζονται από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας κατά το ίδιο οικονομικό έτος, του φορολογούμενου ή της συζύγου του της πηγής από την οποία δηλώνονται τα μεγαλύτερα εισοδήματα και, αν δεν δηλώνεται εισόδημα από καμία κατηγορία, η διαφορά αυτή λογίζεται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες. 2. Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς της προηγούμενης παραγράφου υποχρεούται να λάβει υπόψη του τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά, τα οποία αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά στοιχεία και με τα οποία καλύπτεται ή περιορίζεται η διαφορά που προκύπτει. Στις περιπτώσεις αυτής της παραγράφου ο φορολογούμενος φέρει το βάρος της απόδειξης. Τα ποσά αυτά ιδίως είναι: [...] ζ) Ανάλωση κεφαλαίου που αποδεδειγμένα έχει φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή νόμιμα έχει απαλλαγεί από το φόρο. Για τον προσδιορισμό του κεφαλαίου αυτού ανά έτος, από τα πραγματικά εισοδήματα που έχουν φορολογηθεί ή νόμιμα απαλλαγεί από το φόρο, τα οποία προκύπτουν από συμψηφισμό των θετικών και αρνητικών στοιχείων αυτών, από τα χρηματικά ποσά που ορίζονται στις περιπτώσεις β', γ', δ', ε' και στ' της παραγράφου αυτής και από οποιοδήποτε άλλο ποσό το οποίο αποδεδειγμένα έχει εισπραχθεί, εκπίπτουν οι δαπάνες που προσδιορίζονται στα άρθρα 16 και 17, ανεξάρτητα αν απαλλάσσονται της εφαρμογής των άρθρων αυτών. Αν δεν υπάρχουν δαπάνες με βάση το άρθρο 16 ή αν το ποσό τους είναι μικρότερο από τις τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ προκειμένου για άγαμο και πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ προκειμένου για συζύγους, το ποσό που πρέπει να εκπέσει προσδιορίζεται με βάση την κοινωνική, οικονομική και οικογενειακή κατάσταση των φορολογουμένων και τις αποδεδειγμένες δαπάνες διαβίωσής τους και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερο των τριών χιλιάδων (3.000) και πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, αντίστοιχα. Κάθε ποσό που καταβλήθηκε για την απόκτηση των εσόδων των παραπάνω περιπτώσεων τα μειώνει και η διαφορά που προκύπτει λαμβάνεται υπόψη για την κάλυψη ή τον περιορισμό της συνολικής ετήσιας δαπάνης, εκτός αν τα ποσά αυτά έχουν ληφθεί υπόψη κατά τον προσδιορισμό του εισοδήματος του έτους που καταβλήθηκαν και ο φορολογούμενος επικαλείται ανάλωση κεφαλαίου του έτους αυτού».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 30-Εναλλακτικός τρόπος υπολογισμού της ελάχιστης φορολογίας, του Ν. 4172/2013 (ΚΦΕ) ΦΕΚ Α' 167/23-07-2013, ορίζεται ότι: «1. Ο φορολογούμενος

που υπόκειται σε φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων υποβάλλεται σε εναλλακτική ελάχιστη φορολογία όταν το τεκμαρτό εισόδημά του είναι υψηλότερο από το συνολικό εισόδημά του. Σε αυτή την περίπτωση στο φορολογητέο εισόδημα προστίθεται η διαφορά μεταξύ του τεκμαρτού και πραγματικού εισοδήματος και αυτή φορολογείται, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 34. 2. Το τεκμαρτό εισόδημα υπολογίζεται με βάση τις δαπάνες διαβίωσης του φορολογούμενου και των εξαρτώμενων μελών του, σύμφωνα με τα άρθρα 31 έως και 34. 3. Το «συνολικό εισόδημα» προσδιορίζεται ως το συνολικό ποσό του φορολογητέου εισοδήματος κατά την έννοια του άρθρου 7 που αποκτά ο φορολογούμενος και τα εξαρτώμενα μέλη του από τις τέσσερις κατηγορίες ακαθάριστων εσόδων που αναγνωρίζονται στο άρθρο 7 του Κ.Φ.Ε[...].».

Επειδή, ακολούθως, σύμφωνα με το άρθρο 32- Δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του Ν. 4172/2013 (ΚΦΕ), ορίζεται ότι: «Ως ετήσια δαπάνη του φορολογουμένου, της συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών του λογίζονται και τα χρηματικά ποσά που πραγματικά καταβάλλονται για: α) [...] στ) Απόσβεση δανείων ή πιστώσεων οποιασδήποτε μορφής. Στο ποσό της δαπάνης αυτής περιλαμβάνεται και το ποσό των οικείων τόκων, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι τυχόν τόκοι υπερημερίας».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 34- Διαφορά εισοδήματος και υπολογισμός του φόρου αυτής, ορίζεται ότι: «1. Η διαφορά που προκύπτει μεταξύ του τεκμαρτού και του συνολικού εισοδήματος κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 30, η οποία προστίθεται στο φορολογητέο εισόδημα, προσδιορίζεται από τη Φορολογική Διοίκηση κατά το ίδιο φορολογικό έτος σύμφωνα με τα οριζόμενα στις επόμενες παραγράφους και φορολογείται: [...] 2. Η Φορολογική Διοίκηση κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς της προηγούμενης παραγράφου υποχρεούται να λάβει υπόψη τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά, τα οποία αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά στοιχεία. Ο φορολογούμενος φέρει το βάρος της απόδειξης για τα ποσά που ιδίως είναι:[...] ζ) Ανάλωση κεφαλαίου που αποδεδειγμένα έχει φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή νόμιμα έχει απαλλαγεί από το φόρο. Για τον προσδιορισμό του κεφαλαίου αυτού ανά έτος, από τα πραγματικά εισοδήματα που έχουν φορολογηθεί ή νόμιμα απαλλαγεί από το φόρο, τα οποία προκύπτουν από συμψηφισμό των θετικών και αρνητικών στοιχείων αυτών, από τα χρηματικά ποσά που ορίζονται στις περιπτώσεις β', γ', δ', ε' και στ' της παραγράφου αυτής και από οποιοδήποτε άλλο ποσό το οποίο αποδεδειγμένα έχει εισπραχθεί, εκπίπτουν οι δαπάνες που προσδιορίζονται στα άρθρα 31 και 32, ανεξάρτητα αν απαλλάσσονται της εφαρμογής των άρθρων αυτών. [...]».

Επειδή με την ΠΟΛ 1076/26-03-2015, της ΓΓΔΕ με θέμα (Οδηγίες για την ορθή εφαρμογή του εναλλακτικού τρόπου υπολογισμού της ελάχιστης φορολογίας εισοδήματος άρθρα 30-34 Ν.4172/13), διευκρινίστηκαν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

«Άρθρο 32 Δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προσδιορίζονται τα χρηματικά ποσά που πραγματικά καταβάλλονται από το φορολογούμενο, τη σύζυγό του και τα εξαρτώμενα μέλη για απόκτηση περιουσιακών στοιχείων και λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό του ετήσιου εισοδήματος. Σημειώνεται ότι οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται μόνο όταν τις οικείες δαπάνες πραγματοποιούν φυσικά πρόσωπα, ως ιδιώτες και όχι στα πλαίσια άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας όπου οι σχετικές αγορές έχουν καταχωρηθεί στα λογιστικά τους αρχεία. Επίσης λαμβάνονται υπόψη μόνο τα ποσά που πραγματικά καταβάλλονται στο φορολογικό έτος (ποσό δόσης, προκαταβολής κ.τ.λ.) και όχι το συνολικό ποσό της αγοράς που πιθανόν μέρος του να καταβληθεί σε επόμενο φορολογικό έτος. [...] Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, ως ετήσια δαπάνη του φορολογουμένου της συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών του λογίζονται τα χρηματικά ποσά που πραγματικά καταβάλλονται, για: [...] **στ) Απόσβεση δανείων ή πιστώσεων οποιασδήποτε μορφής. Στο ποσό της δαπάνης αυτής περιλαμβάνεται και το ποσό των οικείων τόκων, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι τυχόν τόκοι υπερημερίας.** Η απόσβεση δανείων και πιστώσεων οποιασδήποτε μορφής θεωρείται δαπάνη απόκτησης που βαρύνει τον λήπτη του δανείου. Σε κάθε περίπτωση εξετάζεται το γεγονός του ποιος πραγματικά καταβάλλει τα σχετικά ποσά.[...]

Άρθρο 34

Διαφορά εισοδήματος και υπολογισμός του φόρου αυτής

Προσαύξηση φορολογητέου εισοδήματος με τη διαφορά λόγω αντικειμενικών δαπανών διαβίωσης και δαπανών απόκτησης

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 34 η διαφορά μεταξύ του συνολικού εισοδήματος που δηλώθηκε από το φορολογούμενο, τη σύζυγο του και τα εξαρτώμενα μέλη και του τεκμαρτού εισοδήματος των άρθρων 31 και 32, όπως η διαφορά αυτή αναμορφώνεται ύστερα από την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 2 αυτού του άρθρου, φορολογείται κατά περίπτωση με

α) τη φορολογική κλίμακα της παρ. 1 άρθρου 15 του Κ.Φ.Ε. εφόσον ο φορολογούμενος έχει εισόδημα μόνο από μισθωτή εργασία ή/και συντάξεις ή εφόσον το μεγαλύτερο μέρος των εισοδημάτων του προκύπτει από μισθωτή εργασία και συντάξεις ή δεν υπάρχει εισόδημα από καμία κατηγορία.[...].

Μείωση της διαφοράς Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 34 η Φορολογική Διοίκηση κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς, που προκύπτει με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου, υποχρεούται να λάβει υπόψη της τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά που εισπράχθηκαν και τα οποία αποδεικνύονται με νόμιμα παραστατικά στοιχεία. Αν τα ποσά αυτά έχουν απλώς πιστωθεί, χωρίς να έχουν εισπραχθεί δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη κατά την εφαρμογή, αυτής της περίπτωσης, καθόσον δεν είναι δυνατόν, να χρησιμοποιηθούν εφόσον δεν εισπράχθηκαν.

Ο φορολογούμενος φέρει το βάρος της απόδειξης της συνδρομής των προϋποθέσεων για τα ποσά αυτά που περιορίζουν τη διαφορά μεταξύ συνολικού εισοδήματος και τεκμαρτού εισοδήματος.[..]

ζ) Ανάλωση κεφαλαίου που αποδεδειγμένα έχει φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή νόμιμα είχε απαλλαγεί από το φόρο.

Ειδικότερα, για τον προσδιορισμό κάθε χρόνο, του κεφαλαίου που μπορεί να επικαλεστεί ο φορολογούμενος, από τα πραγματικά εισοδήματα που έχουν φορολογηθεί ή νόμιμα έχουν απαλλαγεί της φορολογίας καθώς και από τα χρηματικά ποσά που ορίζονται στις περιπτώσεις β', γ', δ', ε', και στ' της παραγράφου 2 του άρθρου 34, καθώς και από οποιαδήποτε άλλο ποσό το οποίο αποδεδειγμένα έχει εισπραχθεί εκπίπτουν οι δαπάνες που προσδιορίζονται στα άρθρα 31 και 32 του ΚΦΕ, ανεξάρτητα αν απαλλάσσονται της εφαρμογής των άρθρων αυτών. Σημειώνουμε ότι δεν υπάγονται οι επιχορηγήσεις που λαμβάνει ο φορολογούμενος λόγω υπαγωγής σε αναπτυξιακό νόμο για πραγματοποίηση επενδύσεων.

Διευκρινίζεται ότι τα έτη για τα οποία γίνεται επίκληση με σκοπό την ανάλωση θα πρέπει να είναι συνεχόμενα και να φθάνουν μέχρι το προηγούμενο του κρινόμενου έτους. Το θετικό αλγεβρικό άθροισμα των ετών αυτών θα αποτελέσει το συνολικό κεφάλαιο που σχηματίστηκε αυτά τα έτη. Αν σε κάποιο έτος ο προσδιορισμός του εισοδήματος πραγματοποιηθεί με βάση την τεκμαρτή δαπάνη τότε θεωρείται ότι δεν απομένει κεφάλαιο προς επίκληση για το έτος αυτό (θεωρείται μηδενικό) και δεν επηρεάζει αρνητικά τα θετικά υπόλοιπα των προηγούμενων ετών. Αν όμως σε κάποιο έτος προκύψει αρνητικό υπόλοιπο και υπάρχει απαλλαγή από τις αντικειμενικές δαπάνες των άρθρων 31 και 32 του Κ.Φ.Ε. τότε το έτος αυτό επηρεάζει αρνητικά τα θετικά υπόλοιπα των προηγούμενων ετών. [...]

Επειδή, με την ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015 δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β' Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων της ΓΓΔΕ σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής:

«Α' Ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15, 16, 17, 18 και 19 του ν. 2238/1994, καθώς και σύμφωνα με διευκρινιστικές εγκυκλίους και διοικητικές λύσεις που είχαν εκδοθεί μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 2013, προβλέπεται προσδιορισμός φορολογητέας ύλης με βάση τις δαπάνες διαβίωσης των φορολογουμένων και των προσώπων που συνοικούν με αυτόν και τον βαρύνουν, όταν το συνολικό ποσό που προσδιορίζεται με τα ως άνω σχετικά άρθρα είναι ανώτερο από το συνολικό εισόδημά του. **Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης ζ' της παρ. 2 του άρθρου 19 του ανωτέρω νόμου, η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων περιορίζεται ή καλύπτεται μεταξύ άλλων, με ανάλωση κεφαλαίου που αποδεδειγμένα έχει φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή νόμιμα απαλλαγεί από το φόρο.** 3. Τα ως άνω αναφερόμενα στις παραγράφους 1 και 2 ίσχυαν για υποθέσεις και διαχειριστικές περιόδους μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2013. **Από την 1 Ιανουαρίου 2014 και μετά, ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 30, 31, 32, 33 και 34 του ν. 4172/2013 (ΦΕΚ 167 Α') όπως αυτές έχουν ερμηνευτεί με**

την ΠΟΛ.1076/26.3.2015. Συγκεκριμένα οι διατάξεις περί ανάλωσης κεφαλαίου αναφέρονται στην περίπτωση ζ', της παρ. 2 του άρθρου 34 του ν. 4172/2013, ερμηνεύθηκαν με την ΠΟΛ.1076/26.3.2015 και δεν έχουν διαφοροποιηθεί σε σχέση με τις διατάξεις που ίσχυαν με τον ν. 2238/1994. [...]».

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά με την υπ' αριθ. 884/2016 απόφαση του ΣτΕ (Β' Τμήμα Επταμελές) ότι **κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 4 παρ. 5 και 78 παρ. 1 του Συντάγματος, η φορολογούμενη ύλη (εν προκειμένω, εισόδημα) δεν επιτρέπεται να είναι πλασματική, αλλά πρέπει να είναι πραγματική** – Η ανεύρεση και ο προσδιορισμός του ύψους του πραγματικού φορολογητέου εισοδήματος χωρεί και με την εφαρμογή προβλεπόμενων στο νόμο τεκμηρίων, **εφόσον αυτά συνάδουν προς τα δεδομένα της κοινής πείρας**, συνδυαστικά ως προς τη βάση τους και το συμπέρασμά τους, ώστε να καταλείπεται στο φορολογούμενο εύλογη δυνατότητα επίκλησης και τεκμηρίωσης του αδικαιολόγητου της εφαρμογής τους στην περίπτωση του και ενόψει των ιδιαίτερων συνθηκών της, διότι, άλλως, καθίστανται ασύμβατα προς τις θεμελιώδεις αρχές της αναλογικότητας (των περιορισμών του δικαιώματος περιουσίας) και της φορολογικής ισότητας.

Επειδή περαιτέρω, με το **άρθρο 62 του Ν.4170/2013** θεσπίστηκε «Σύστημα Μητρώων Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών» των πιστωτικών ιδρυμάτων και των ιδρυμάτων πληρωμών που λειτουργούν στην Ελλάδα, προκειμένου να διευκολυνθεί η διαβίβαση, αφενός, των αιτημάτων παροχής πληροφοριών των αρμόδιων ελεγκτικών υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών και, αφετέρου, των απαντήσεων των εν λόγω ιδρυμάτων σε τέτοια αιτήματα. Παράλληλα, λειτουργεί ήδη (από το 2017) στις ελεγκτικές υπηρεσίες της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων το Ειδικό Λογισμικό Ελέγχου Προσαύξησης Περιουσίας, το οποίο έχει καταστήσει ταχύτερη και πιο αξιόπιστη και αποτελεσματική τη διασταύρωση των στοιχείων των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος με τα δεδομένα των (ταυτοποιούμενων, ως προς το είδος τους, βάσει ειδικού ενιαίου κωδικολογίου) κινήσεων των τραπεζικών λογαριασμών των φορολογούμενων.

Ως προς τον επί μέρους ισχυρισμό περί νομικής αβασιμότητας του χαρακτηρισμού των πιστώσεων συνολικής αξίας 142.266,36 € ως παροχών σε είδος υπό μορφή δανείου

Επειδή, στο άρθρο 12 παρ 1 και 2 του Ν. 4172/2013 (ΦΕΚ Α'167) μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: «1. Το ακαθάριστο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις περιλαμβάνει τα πάσης φύσεως εισοδήματα σε χρήμα ή σε είδος που αποκτώνται στο πλαίσιο υφιστάμενης, παρελθούσας ή μελλοντικής εργασιακής σχέσης 2. Για τους σκοπούς του Κ.Φ.Ε., εργασιακή σχέση υφίσταται όταν ένα φυσικό πρόσωπο παρέχει υπηρεσίες: α) [...] δ) ως διευθυντής ή μέλος του ΔΣ εταιρείας ή κάθε άλλου νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας,[...]».

Επειδή, στο άρθρο 13 παρ 3 του Ν. 4172/2013 (ΦΕΚ Α'167) μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: «3. **Οι παροχές σε είδος με τη μορφή δανείου**, προς εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα περιβάλλονται τη μορφή έγγραφης συμφωνίας και αποτιμώνται με βάση το ποσό της διαφοράς που προκύπτει μεταξύ των τόκων που θα κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του ημερολογιακού μήνα κατά τον οποίο έλαβε την παροχή, εάν το επιτόκιο υπολογισμού των τόκων ήταν το μέσο επιτόκιο αγοράς, του οποίου η μέθοδος υπολογισμού ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατά τον ίδιο μήνα και των τόκων που τυχόν κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του εν λόγω ημερολογιακού μήνα. **Σε περίπτωση που δεν υφίσταται έγγραφη συμφωνία δανείου, το σύνολο του αρχικού κεφαλαίου λογίζεται ως παροχή σε είδος.** Η προκαταβολή μισθού άνω των τριών (3) μηνών θεωρείται δάνειο». (Όπως στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 13 ή λέξη «όπως» αντικαταστάθηκε από τις λέξεις «του οποίου η μέθοδος υπολογισμού» με την παρ. 3 του άρθρου 22 του Ν.4223/2013 (ΦΕΚ Α 287/31-12-2013) και σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 59 του ίδιου νόμου ισχύουν από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ήτοι από 31/12/2013 και μετά).

Επειδή περαιτέρω, με την εγκύκλιο **ΠΟΛ 1219/06-10-2014** της ΓΓΔΕ, με θέμα (Φορολογική μεταχείριση παροχών σε είδος του άρθρου 13 του ν.4172/2013), διευκρινίστηκε ότι: «*Με τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 12 του ν.4172/2013* ορίζεται ότι το ακαθάριστο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις περιλαμβάνει τα πάσης φύσεως εισοδήματα σε χρήμα ή σε είδος που αποκτώνται στο πλαίσιο υφιστάμενης, παρελθούσας ή μελλοντικής εργασιακής σχέσης. Με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 12 του ν.4172/2013 ορίζονται περιπτώσεις, για τις οποίες θεωρείται ότι υφίσταται εργασιακή σχέση, και κατά συνέπεια το εισόδημα που αποκτάται από τα πρόσωπα των περιπτώσεων αυτών θεωρείται ως εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις. Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 13 ν. 4172/2013 προσδιορίζονται οι παροχές σε είδος που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή συγγενικό του πρόσωπο ή κατά περίπτωση όπου ρητά προβλέπεται στο νόμο ένας εταίρος ή μέτοχος και οι οποίες συνυπολογίζονται στο φορολογητέο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις. 3. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 13 του ν.4172/2013 ορίζεται ότι **παροχή σε είδος αποτελεί και η χορήγηση δανείου κατόπιν έγγραφης συμφωνίας από φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα προς εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο.** Η ωφέλεια για τον λήπτη της παροχής αυτής προσδιορίζεται ανά φορολογικό έτος, υπολογίζεται κατά το μήνα στον οποίον έγινε η παροχή και αποτιμάται ως η διαφορά μεταξύ των τόκων που υπολογίζονται με βάση το μέσο επιτόκιο αγοράς (σχετική η ΠΟΛ.1034/30.1.2014 Απόφαση του Υφυπουργού Οικονομικών) και των τόκων που τυχόν κατέβαλε ο εργαζόμενος βάσει της σχετικής έγγραφης συμφωνίας. **Σε περίπτωση που δεν υπάρχει έγγραφη συμφωνία ως παροχή σε είδος λαμβάνεται το σύνολο του αρχικού κεφαλαίου.** Η προκαταβολή μισθού άνω των τριών (3) μηνών, ήτοι ποσά που υπερβαίνουν το ποσό των τριών μισθών, θεωρούνται δάνειο..... Τέλος, γίνεται δεκτό ότι οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 13 ν. 4172/2013 δεν καταλαμβάνουν τα ποσά που είχαν καταβληθεί ή

πιστωθεί στα υπόψη πρόσωπα (εργαζόμενους, εταίρους, μέτοχους κ.λπ.) πριν από την έναρξη ισχύος του ν. 4172/2013, ανεξαρτήτως του αν τα υπόψη ποσά έχουν καταβληθεί ως δάνεια με έγγραφη συμφωνία ή άνευ αυτής ή ως προκαταβολές μισθών.....6. Οι διατάξεις του άρθρου 13 ν. 4172/2013 έχουν εφαρμογή για εισοδήματα που αποκτώνται στα φορολογικά έτη που ξεκίνησαν από 1.1.2014 και μετά...».

Επειδή, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι προκειμένου περί συμβάσεων δανείων, για τις οποίες δεν καταρτίστηκε έγγραφο, απαιτείται να γίνει έγγραφη στα βιβλία της επιχείρησης, από την οποία να προκύπτουν όλα τα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν κατά νόμο την έννοια της σύμβασης δανείου. Στην προκειμένη περίπτωση, ουδέποτε συνήφθη μεταξύ του προσφεύγοντος και της εταιρείας «» δανειακή σύμβαση και ως εκ τούτου δεν συντρέχουν προϋποθέσεις σύστασης δανείου ή συνολολόγησης δανείου. Συνεπώς οι πιστώσεις συνολικής αξίας 142.266,36€ αβασίμως χαρακτηρίζονται ως παροχές σε είδος υπό τη μορφή δανείου..

Επειδή «**Δάνειο** είναι η σύμβαση, κατά την οποία ο ένας από τους συμβαλλόμενους (δανειστής) μεταβιβάζει στον άλλο συμβαλλόμενο (οφειλέτη) κατά κυριότητα χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, ο δε οφειλέτης υποχρεούται να επιστρέψει στον δανειστή πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας (άρθρο 806 Α.Κ.).

2. Αντικείμενο του δανείου μπορεί να είναι χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, των οποίων η κυριότητα μεταβιβάστηκε στον οφειλέτη (Εφ. Αιγ. 76/1980, Α.Π. 660/1979). Το αντικείμενο του δανείου πρέπει να έχει οικονομική αξία. Δεν είναι απαραίτητο το πράγμα να είναι αναλωτό (Ειρ. Αργ. 1581/1969), ούτε ενδιαφέρει ο σκοπός, για τον οποίο πρόκειται να χρησιμοποιηθεί το δάνεισμα (Α.Π. 80/1938).

3. Ο σκοπός του δανείου ποικίλλει. Συνήθως, για τον οφειλέτη αποτελεί άρση μιας προσωρινής οικονομικής ανάγκης, ενώ, για τον δανειστή, όταν το δάνειο συμφωνείται έντοκο, αποτελεί μία επωφελή τοποθέτηση κεφαλαίου.

β. Χαρακτηριστικό της σύμβασης δανείου. Η σύμβαση του δανείου παρουσιάζει τα εξής χαρακτηριστικά:

α) Η σύμβαση του δανείου είναι σύμβαση παραδοτική και κατατάσσεται στις λεγόμενες «παραδοτικές» (τε) συμβάσεις, καθόσον, για την κατάρτιση της σύμβασης αυτής δεν αρκεί μόνο συμφωνία των συμβαλλόμενων, αλλά απαιτείται και παράδοση του πράγματος στον οφειλέτη.

β) Η σύμβαση του δανείου είναι σύμβαση άτυπη, δηλαδή, είναι σύμβαση, για την οποία δεν απαιτείται έγγραφος τύπος (Εφ. Θεσ. 407/1980).

γ) Το δάνειο είναι σύμβαση αιτιώδης, με την έννοια, ότι το κύρος του εξαρτάται από την ύπαρξη και τη νομιμότητα της αιτίας, που είναι η πρόθεση δανεισμού (Φορ. Πρωτ. Ρόδου 6/1966).

δ) Το δάνειο είναι σύμβαση ενοχική και υποσχετική. Με αυτή ο ένας από τους συμβαλλόμενους (δανειστής) μεταβιβάζει την κυριότητα αντικαταστατών πραγμάτων στον άλλο (οφειλέτη), για την απόδοση άλλων πραγμάτων της ίδιας ποσότητας και ποιότητας.

ε) Το δάνειο είναι σύμβαση διαρκής.

στ) Το δάνειο είναι σύμβαση συναινετική, επειδή, για την κατάρτιση αυτού αρκεί η συμφωνία των μερών, η δε, μεταβίβαση αυτού γίνεται στα πλαίσια της ήδη καταρτισμένης σύμβασης.

ζ) Το δάνειο είναι σύμβαση αυστηρά ετεροβαρής, καθόσον γεννά υποχρέωση μόνο, για τον οφειλέτη και δη, για απόδοση άλλων πραγμάτων της ίδιας ποσότητας και ποιότητας (Α.Π. 569/1958, Εφ. Αθ. 161/1962, 419/1970). Τούτο ισχύει στην περίπτωση, που το δάνειο είναι άτοκο. Εάν, όμως, το δάνειο είναι έντοκο, τότε η σύμβαση του δανείου, είναι σύμβαση αμφοτεροβαρής, του τόκου επέχοντος θέση ανταλλάγματος (αντιπαροχής).

η) Το δάνειο, και ειδικότερα το χρηματικό δάνειο, είναι πάντοτε πιστωτική σύμβαση (Φορ. Πρ. Ροδ. 6/1966).

γ. Προϋποθέσεις σύστασης δανείου. Για τη σύσταση του δανείου απαιτείται να συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

α) Συμφωνία δανειστή και οφειλέτη, σχετικά με την αιτία, για την οποία μεταβιβάζεται η κυριότητα των αντικαταστατών πραγμάτων. Δηλαδή, η μεταβίβαση της κυριότητας να γίνεται επί σκοπώ δανείου και τούτο, γιατί η σύμβαση του δανείου είναι αιτιώδης.....

β) Παράδοση του πράγματος από τον δανειστή στον οφειλέτη. Δηλαδή, παράδοση και μεταβίβαση της κυριότητας των πραγμάτων στον οφειλέτη (Α.Π. 1079/1973) και τούτο, γιατί η σύμβαση του δανείου κατατάσσεται στις λεγόμενες «παραδοτικές» (re) συμβάσεις. Από την παράδοση του πράγματος στον οφειλέτη καταρτίζεται το δάνειο και από τότε γεννάται η υποχρέωση του οφειλέτη, για απόδοση άλλων πραγμάτων της ίδιας ποσότητας και ποιότητας. Από και δια της παραδόσεως του δανείσματος στον οφειλέτη το δάνειο λέγεται παραδοτικό δάνειο είτε καταρτιζόμενο δάνειο....

γ) Απόδοση του πράγματος από τον οφειλέτη στον δανειστή. Δηλαδή, απόδοση από τον οφειλέτη στον δανειστή άλλων πραγμάτων της ίδιας ποσότητας και ποιότητας (Α.Π. 569/1978, Εφ. Αθ. 161/1962, 419/1970). Σημειώνεται, ότι δεν αλλοιώνει τη σύμβαση του δανείου η πρόσθετη συμφωνία (παρεπόμενη συμφωνία) των συμβαλλόμενων, όπως τα δανεισθέντα αποδοθούν σε πράγματα άλλης ποιότητας, με την προϋπόθεση, ότι κατά τη βούληση των μερών, επιφυλάχθηκε υπέρ του οφειλέτη η διαζευκτική αυτή ευχέρεια....

• Εφόσον πληρούνται οι ανωτέρω προϋποθέσεις, υπάρχει δάνειο κατά την έννοια του άρθρου 806 του Αστικού Κώδικα, έστω και αν η σύμβαση δεν χαρακτηρίστηκε ως δάνειο από τα συμβαλλόμενα μέρη (Α.Π. 137/1968, Εφ. Αθ. 2447/1962)(ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Θ. ΡΕΠΠΑ τ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ- ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ- ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΤΕΛΩΝ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ- ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΚΔΟΣΗ- ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΝΤ. Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ ΑΘΗΝΑ - ΚΟΜΟΤΗΝΗ 2007 σελ 178-180).

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση από τα διαλαμβανόμενα στοιχεία του φακέλου και από την από 17/05/2019 έκθεση ελέγχου προέκυψαν πιστώσεις (καταθέσεις επιταγών) στους υπ' αριθ. GR και GR κοινούς τραπεζικούς λογαριασμούς που τηρούσε ο προσφεύγων στην Τράπεζα ALPHABANK, ως συνδικαιούχος, για το φορολογικό έτος 2014, συνολικού ποσού 142.266,38 €, που από τον έλεγχο διαπιστώθηκε ότι αφορούν σε καταθέσεις πελατών της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «..... Α.Ε.», δεδομένου ότι αντιστοιχίζονται με αποδείξεις πελατών της ως άνω ανώνυμης εταιρείας. Ακολούθως ο έλεγχος συμπέρανε ότι τα χρήματα που εμφανίζονται ως υπόλοιπο στους ως άνω τραπεζικούς λογαριασμούς, χρησιμοποιούνταν για ατομικό όφελος των εταίρων – συνδικαιούχων των εν λόγω προσωπικών καταθετικών λογαριασμών. Περαιτέρω δε, από το διενεργηθέντα έλεγχο δε διαπιστώθηκε η υποβολή δήλωσης φόρου δωρεάς από την ανώνυμη εταιρία προς τους συνδικαιούχους φυσικά πρόσωπα και συνεπώς κρίθηκε ότι αφορούν σε παροχή σε είδος κατά τα οριζόμενα στην παρ 3 του άρθρου 13 του Ν. 4172/2014.

Επειδή περαιτέρω, από το άρθρο 806 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ.) προκύπτει ότι, με την σύμβαση δανείου, ο ένας από τους συμβαλλομένους μεταβιβάζει στον άλλο κατά κυριότητα χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα και αυτός έχει υποχρέωση να αποδώσει άλλα πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας, η σύμβαση δε αυτή, είναι, από τη φύση της, αιτιώδης και πιστωτική. Συνεπώς, απαραίτητα στοιχεία είναι η ύπαρξη έγγραφης σύμβασης ή εγγραφής στα βιβλία της επιχείρησης η οποία να περιέχει όλα τα απαραίτητα στοιχεία της συμβάσεως δανείου, ώστε από την εγγραφή αυτή και μόνο να προκύπτει συνομολόγηση της συμβάσεως αυτής, χωρίς να επιτρέπεται να συναχθεί ότι συνομολογήθηκε σύμβαση δανείου από εγγραφές στα βιβλία που αναφέρονται σε άλλες σχέσεις. (ΣτΕ 2286/1990, ΣτΕ 190/2009 και ΣτΕ 3178/2013). Εν προκειμένω, οι καταθέσεις επιταγών στους επίμαχους κοινούς τραπεζικούς λογαριασμούς που τηρούσε ο προσφεύγων στην Τράπεζα ALPHABANK ως συνδικαιούχος, για το φορολογικό έτος 2014, συνολικού ποσού 142.266,38 €, που από τον έλεγχο προέκυψε ότι αφορούν σε καταθέσεις πελατών της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «..... Α.Ε.», δεν συμπεριλαμβάνουν τα απαραίτητα στοιχεία κατά το άρθρο 806 Α.Κ., που απαιτούνται για την ύπαρξη δανειακής σύμβασης, ώστε να θεωρηθεί ότι αποτελούν παροχή σε είδος, κατά τα προβλεπόμενα στις διατάξεις της παρ 3 του άρθρου 13 του Ν. 4172/2014 .

Επειδή περαιτέρω, ο έλεγχος δεν αναφέρει την αιτιολογία που έχει καταχωρηθεί στα βιβλία της φερόμενης ως δανειοδότριας ανώνυμης εταιρείας, ώστε να προκύπτει, μεταβίβαση κατά κυριότητα των χρημάτων στο λήπτη προσφεύγοντα, και κατ' επέκταση τήρηση των προϋποθέσεων για να θεωρηθεί ότι υφίσταται σύμβαση δανείου, αλλά ως μόνη αιτιολογία αναφέρεται η «κατάθεση επιταγών» στους επίμαχους κοινούς τραπεζικούς λογαριασμούς, ήτοι στους υπ' αριθ. GR και GR, σύμφωνα με την οικεία έκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος.

Επειδή, στην υπό κρίση έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος της φορολογικής αρχής, η οποία φέρει το σχετικό βάρος της απόδειξης, για τις ως άνω περιπτώσεις που κρίθηκαν από τον έλεγχο ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 13 του Ν.4172/2013, δεν προκύπτουν τα απαιτούμενα στοιχεία για την ύπαρξη δανειακής σύμβασης κατά το άρθρο 806 ΑΚ, ώστε οι εγγραφές αυτές να αποτελέσουν απόδειξη της κατάρτισης δανειακής σύμβασης, προκειμένου τα ποσά που προβλέπονται από το ανωτέρω άρθρο να αποτελέσουν εισόδημα, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις.

Συνεπώς ο ως άνω ισχυρισμός του προσφεύγοντος γίνεται αποδεκτός, ως προς το ποσό των 47.422,13 € (142.266,36/3), το οποίο δεν αποδεικνύεται ότι αποτελεί παροχές σε είδος.

Σημειώνεται δε, ότι λόγω της διαγραφής του ως άνω ποσού, για τον προσφεύγοντα και του ποσού των 10.000,00 € από τον κωδικό 788 στο φορολογικό έτος 2014, προκύπτει για το εν λόγω έτος διαφορά αντικειμενικών δαπανών (τεκμηρίων), κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 30-34 του Ν. 4174/2013.

Ως προς το δεύτερο ισχυρισμό του προσφεύγοντος περί εσφαλμένης εφαρμογής του νόμου και περί πλημμελειών των προσβαλλόμενων οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου

Επειδή, στον Κώδικα των Νόμων περί Τελών Χαρτοσήμου (π.δ της 28ης Ιουλίου 1931, Α' 239), ορίζεται στο άρθρο 1, ότι: «1. Φόρος υπό το όνομα τέλος χαρτοσήμου επιβάλλεται κατά τα εν τω παρόντι νόμω οριζόμενα επί των αυτώ καθοριζομένων εγγράφων».

Επειδή, στην παρ 1 εδάφιο α' του άρθρου 15 του ως άνω Κ.Ν.Τ.Χ., ορίζεται ότι: «Εις το κατά την παράγραφον 1 του προηγούμενου άρθρου 14 τέλος υπόκεινται: 1. α) Πάσα σύμβασις, οιοιδήποτε αντικειμένου, συναπτομένη είτε απ' ευθείας, είτε διά δημοσίου συναγωνισμού μεταξύ εμπόρων, μεταξύ εμπόρου και εμπορικής εταιρείας πάσης φύσεως, μεταξύ εμπορικών εταιρειών πάσης φύσεως, αφορώσα αποκλειστικώς εις την ασκουμένην υπ' αυτών εμπορίαν, και μεταξύ τρίτου εν γένει και ανωνύμου εταιρείας, ή πάσα εξόφλησις συμβάσεως ή σχετική προς την σύμβασιν απόδειξις, εφόσον καταρτίζονται εγγράφως και δη είτε διά δημοσίου, είτε δι' ιδιωτικού καθ οιονδήποτε τύπον συντεταγμένου εγγράφου»....

Επειδή, στο τέταρτο εδάφιο της περιπτώσεως γ' της παραγράφου 5 του άρθρου 15 του Π.Δ. της 28/7/1931 (ΚΝΤΧ), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 43 του Ν. 1041/80 (Α' 75) ορίζεται ότι: «Πάσα εν γένει εγγραφή εις τα βιβλία περί καταθέσεως ή αναλήψεως χρημάτων υπό εταίρων ή μετόχων ή άλλων προσώπων προς η από εμπορικάς εν γένει εταιρείας ή επιχειρήσεις, ήτις δεν ανάγεται εις σύμβασιν, πράξιν κ.λπ., υποβληθείσαν εις τα οικεία τέλη χαρτοσήμου ή απαλλαγείσαν

νομίμως των τελών τούτων, υπόκειται εις αναλογικόν τέλος χαρτοσήμου 1%. Εις ην περίπτωση, εκ της εγγραφής ή εξετέρου εγγράφου, αποδεικνύεται ότι η κατάθεσις ή ανάληψις αφορά σύμβασιν, πράξιν κ.λπ. υποκειμένην εις μεγαλύτερον ή μικρότερον τέλος χαρτοσήμου οφείλεται το δια την σύμβασιν, πράξιν κ.λπ. προβλεπόμενον τέλος». Από την ως άνω διάταξη, αναφερόμενη σε κάθε εν γένει εγγραφή των βιβλίων περί καταθέσεως ή αναλήψεως χρημάτων, συνάγεται ότι ο όρος "κατάθεση" χρησιμοποιείται υπό την έννοια της εν γένει δόσεως χρημάτων και δεν περιορίζεται μόνο στις περιπτώσεις καταθέσεως χρημάτων με δικαίωμα αναλήψεώς τους. Επομένως, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, κάθε εγγραφή στα βιβλία περί δόσεως ή αναλήψεως χρημάτων χωρίς μνεία της αιτίας υπόκειται κατ' αρχήν σε αναλογικό τέλος χαρτοσήμου 1%, εκτός αν ο φορολογούμενος ισχυρισθεί και αποδείξει ότι η εγγραφή αυτή ανάγεται σε σύμβαση, πράξη κ.λπ. που υποβλήθηκε στα οικεία τέλη χαρτοσήμου ή απαλλάχθηκε νομίμως από αυτά (ΣΤΕ 1039/96).

Επειδή, «ως εγγραφή στα βιβλία υποκειμένη σε τέλη χαρτοσήμου, κατά την έννοια της πρώτης περιόδου της διάταξης αυτής, νοείται η εγγραφή στα επίσημα βιβλία της εμπορικής εταιρίας ή επιχειρήσεως. Άλλωστε, οπότε ο νομοθέτης θέλησε το αντίθετο (όπως στο δεύτερο εδάφιο της ίδιας διατάξεως όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 76 του Ν. 1041/1980, όπου ορίζει ότι τα τέλη χαρτοσήμου στην περίπτωση εκείνη οφείλονται "και οσάκις δεν τηρούνται βιβλία και στοιχεία"), εκφράσθηκε σαφώς.» (ΣΤΕ 2493/1994).

Επειδή περαιτέρω κατά το άρθρο 15 παρ. 5 περ. γ' εδάφιο δεύτερο και, μετά το άρθρο 21 του ν. 12/1975 (Α' 34), εδάφιο τέταρτο του Κ.Ν.Τ.Χ. «προκειμένου περί δανείων χορηγουμένων υπό των εταίρων ή μετόχων ή άλλων προσώπων προς εμπορικής εν γένει εταιρείας ή επιχειρήσεις και τ' ανάπαλιν, οφείλεται το κατά τας γενικές διατάξεις του παρόντος προσήκον αναλογικόν τέλος, έστω και αν τα δάνεια ταύτα αποδεικνύονται εκ μόνης της εγγραφής εις τα βιβλία». Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 12 του ν.δ. 3717/1957 (Α' 131) «η αληθής έννοια των διατάξεων της περί τελών χαρτοσήμου νομοθεσίας, καθ' όσον αφορά την υπαγωγήν των εν αυτή αναφερομένων συμβάσεων, πράξεων κ.λπ. εις τέλη χαρτοσήμου, είναι ότι ως έγγραφον, αποδεικνύον την σύμβασιν, πράξιν κ.λπ. λογίζεται και πάσα σχετική εγγραφή εις τα βιβλία των επιτηδευματιών, ήτις και υποβάλλεται εις το οικείον δια την ούτω αποδεικνυομένην δικαιοπραξίαν τέλος χαρτοσήμου...».

Επειδή «κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, η εγγραφή στα βιβλία, ως αναπληρώνουσα το σχετικό έγγραφο περί δανείου, πρέπει να περιέχει όλα τα απαραίτητα στοιχεία της συμβάσεως του δανείου, ώστε από την εγγραφή αυτή και μόνο να προκύπτει η συνομολόγηση της συμβάσεως αυτής. Απαραίτητα δε στοιχεία της συμβάσεως δανείου είναι, κατά το άρθρο 806 του Α.Κ., όχι μόνον η δόση ορισμένου ποσού χρημάτων, αλλά και η συμφωνία περί αποδόσεώς του και, συνεπώς, και η συμφωνία αυτή πρέπει να προκύπτει από την εγγραφή στα βιβλία....

Η κρίση αυτή του διοικητικού εφετείου είναι νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη, δεδομένου ότι, από την περιεχόμενη στην προσβαλλόμενη απόφαση περιγραφή των εγγραφών των βιβλίων και στοιχείων προκύπτει μεν η καταβολή διαφόρων ποσών όχι όμως και συμφωνία περί αποδόσεως των ποσών αυτών, όπως απαιτείται για την ύπαρξη δανείου, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί. Εξ άλλου, δεν μπορεί να συναχθεί η ύπαρξη δανειακής σχέσεως από το γεγονός ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν βεβαιώνεται για ποια άλλη αιτία δόθηκαν ή λήφθηκαν τα ένδικα ποσά, ούτε άλλωστε χρειαζόταν περαιτέρω για την πληρότητα της αιτιολογίας της αποφάσεως αυτής να αναγράφεται ποια άλλη σχέση προέκυπτε από τις σχετικές εγγραφές. Επομένως τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα, καθώς και η κρινόμενη αίτηση στο σύνολό της». (ΣΤΕ 460/1994).

Επειδή «οι μετέχοντες σε εμπορικές εταιρείες και επιχειρήσεις εν γένει (εταίροι, μέτοχοι, κ.λπ.), καθώς και άλλα πρόσωπα, καταθέτουν, πολλές φορές, στις εν λόγω εταιρείες και επιχειρήσεις, για την ενίσχυση του κεφαλαίου τους ή για την προσωρινή τους ταμειακή διευκόλυνση, διάφορα χρηματικά ποσά, με τα οποία πιστώνονται οι προσωπικοί τους λογαριασμοί. Οι καταθέσεις αυτές, παρότι συνιστούν δάνεια με όλα τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του δανείου και εξυπηρετούν τους ίδιους με τα δάνεια σκοπούς, εν τούτοις στη φορολογία χαρτοσήμου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης σε σχέση με τα δάνεια. Έτσι, η ρητή αναγραφή στα βιβλία των εμπορικών εταιρειών ή των επιχειρήσεων της λέξης «κατάθεση» δημιουργεί υποχρέωση, για καταβολή τέλους χαρτοσήμου, σύμφωνα με τη διάταξη του τέταρτου εδαφίου της παραγράφου 5γ του άρθρου 15 του Κώδικα Χαρτοσήμου, ενώ αντίθετα η ρητή αναγραφή στα βιβλία της λέξης «δάνειο» δημιουργεί υποχρέωση, για καταβολή τέλους χαρτοσήμου, ανάλογα με την ιδιότητα των συμβαλλόμενων, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις των άρθρων 15 παρ. 1α ή 13 παρ. 1α του ίδιου ως άνω Κώδικα.

β. Οφειλόμενο τέλος χαρτοσήμου. 1. Με τη διάταξη της παραγράφου 5 περίπτωση γ' εδάφιο τέταρτο του άρθρου 15 του Κώδικα Χαρτοσήμου ορίζεται, ότι «πάσα εν γένει εγγραφή εις τα βιβλία περί καταθέσεως ή αναλήψεως χρημάτων υπό εταιρών ή μετόχων ή άλλων προσώπων προς ή από εμπορικάς εν γένει εταιρείας ή επιχειρήσεις, ήτις δεν ανάγεται εις σύμβασιν, πράξιν, κ.λπ. υποβληθείσαν εις τα οικεία τέλη χαρτοσήμου ή απαλλαγείσαν νομίμως των τελών τούτων, υπόκειται εις αναλογικόν τέλος χαρτοσήμου 1%. Εις ην περίπτωσιν εκ της εγγραφής ή εξ ετέρου εγγράφου αποδεικνύεται, ότι η κατάθεσις ή ανάληψις αφορά σύμβασιν, πράξιν, κ.λπ. υποκειμένην εις μεγαλύτερον ή μικρότερον τέλος, οφείλεται το διά την σύμβασιν, πράξιν, κ.λπ. προβλεπόμενον τέλος».

2. Κατά την έννοια της ανωτέρω διάταξης:

-- Ως «κατάθεση χρημάτων» νοείται η πράξις, διά της οποίας λαμβάνει χώρα καταβολή ορισμένου χρηματικού ποσού από ένα πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, σε εμπορική εταιρεία ή επιχείρηση, το οποίο αυτή υποχρεούται να επιστρέψει μελλοντικά στον καταθέτη. Κατά το Συμβούλιο της Επικρατείας (Σ.τ.Ε. 1767/1992, 1039/1996, 1470/2002), ο όρος «κατάθεση» στην ανωτέρω διάταξη

χρησιμοποιείται με την έννοια της εν γένει δόσης χρημάτων και δεν περιορίζεται μόνο στις περιπτώσεις κατάθεσης χρημάτων με δικαίωμα ανάληψής τους.

-- Ως «ανάληψη χρημάτων» νοείται η αυτοτελής και ανεξάρτητη πράξη, διά της οποίας λαμβάνει χώρα χορήγηση το πρώτον χρημάτων από την εμπορική εταιρεία ή επιχείρηση σε εταίρο, μέτοχο ή τρίτο, προς διευκόλυνσή τους. Συνεπώς, ο όρος «ανάληψη χρημάτων» της ανωτέρω διάταξης δεν αναφέρεται στην ανάληψη από εταίρο, μέτοχο ή τρίτο των ήδη κατατεθέντων από αυτούς στην εμπορική εταιρεία ή επιχείρηση χρημάτων, επειδή η ανάληψη, στην προκειμένη περίπτωση, επέχει θέση απλής εξόφλησης της αρχικής κατάθεσης εκ μέρους της εμπορικής εταιρείας ή επιχείρησης.

3. Προϋποθέσεις, για την επιβολή του τέλους χαρτοσήμου Για την επιβολή τέλους χαρτοσήμου 1%, σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη, θα πρέπει να συντρέχουν αθροιστικά οι παρακάτω προϋποθέσεις:

α) Υπαρξη συμβατικής σχέσης μεταξύ του καταθέτοντος τα χρήματα προσώπου, φυσικού ή νομικού (εταίρου, μετόχου ή τρίτου) και της εμπορικής εταιρείας ή επιχείρησης. Συνεπώς, η ανωτέρω διάταξη δεν εφαρμόζεται σε καταθέσεις, που γίνονται από τον ιδιοκτήτη ατομικής επιχείρησης στην ίδια του την επιχείρηση, γιατί, στην περίπτωση αυτή, δεν συνάπτεται καμιά συμβατική σχέση, αφού με αυτόν δεν συμβάλλεται κανένα άλλο πρόσωπο.

β) Εγγραφή στα βιβλία εμπορικής εταιρείας ή επιχείρησης εν γένει (Ο.Ε., Ε.Ε., Ε.Π.Ε., Α.Ε., κοινοπραξίας, κερδοσκοπικού συνεταιρισμού, αστικής εταιρείας και κοινωνίας αστικού δικαίου, που ασκούν επιχείρηση, κ.λπ.) περί καταθέσεως χρημάτων από εταίρους, μετόχους ή άλλα πρόσωπα προς τις επιχειρήσεις αυτές ή περί αναλήψεως χρημάτων από αυτές. Η κατάθεση ή η ανάληψη χρημάτων πρέπει να προκύπτει μόνο από αυτή ταύτη την εγγραφή στα βιβλία και όχι από άλλη έγγραφη σύμβαση ή από τη συνεκτίμηση άλλων γεγονότων (Διοικ. Πρωτ. Αθ. 7077/1983).

Σημειώνεται, ότι, ως «βιβλία εμπορικής εταιρείας ή επιχείρησης», από την εγγραφή στα οποία αποδεικνύεται η γενόμενη κατάθεση, νοούνται τόσο τα βιβλία του καταθέτη (δότη) των χρημάτων, όσο και τα βιβλία της λήπτριας των χρημάτων εταιρείας ή επιχείρησης. Συνέπεια τούτου είναι, ότι υπεύθυνα, έναντι του Δημοσίου, για την καταβολή (πληρωμή) του τέλους χαρτοσήμου στο Δημόσιο είναι και τα δύο αυτά συμβαλλόμενα μέρη. Τούτο πρακτικά σημαίνει, ότι το τέλος χαρτοσήμου μπορεί να αναζητηθεί από το Δημόσιο είτε από τον καταθέτη των χρημάτων, εάν αυτός είναι εταιρεία ή επιχείρηση, που τηρεί λογιστικά βιβλία, από τις σχετικές εγγραφές στα οποία αποδεικνύεται η προς άλλη εταιρεία ή επιχείρηση γενόμενη κατάθεση, είτε από τη λήπτρια των χρημάτων εταιρεία ή επιχείρηση, από τα λογιστικά βιβλία της οποίας αποδεικνύεται, επίσης, η προς αυτή γενόμενη κατάθεση χρημάτων. Εάν το τέλος χαρτοσήμου καταβλήθηκε στο Δημόσιο από το ένα εκ των συμβαλλόμενων μερών (καταθέτη ή λήπτη των χρημάτων) δεν υποχρεούται σε καταβολή τέλους χαρτοσήμου, για την ίδια κατάθεση χρημάτων, και το άλλο συμβαλλόμενο μέρος, γιατί, κατά νόμον, μία μόνο φορά χαρτοσημαίνεται με αναλογικό τέλος χαρτοσήμου μία συναλλαγή. Εάν, εκ παραδρομής, για την ίδια κατάθεση χρημάτων, καταβλήθηκε τέλος χαρτοσήμου και από τα δύο συμβαλλόμενα μέρη, δηλαδή, και από τον καταθέτη των χρημάτων (εταιρεία κ.λπ.) και από την

λήπτρια των κατατεθέντων χρημάτων εταιρεία, η εταιρεία, που κατέβαλε χρονικά δεύτερη το τέλος χαρτοσήμου, μπορεί να το αναζητήσει από το Δημόσιο, ως αχρεωστήτως καταβληθέν, με την προϋπόθεση, φυσικά, ότι η σχετική αξίωση δεν έχει υποκύψει σε παραγραφή. Στην περίπτωση αυτή, η αιτούσα την επιστροφή του τέλους χαρτοσήμου εταιρεία θα πρέπει να αποδείξει, με κάθε πρόσφορο τρόπο (π.χ. με προσκόμιση επικυρωμένου φωτοαντιγράφου του αποδεικτικού πληρωμής του τέλους χαρτοσήμου της άλλης εταιρείας), ότι το τέλος χαρτοσήμου καταβλήθηκε από την άλλη εταιρεία, δηλαδή, την εταιρεία που κατέβαλε πρώτη χρονικά το τέλος χαρτοσήμου της συναλλαγής αυτής στο Δημόσιο.

γ) Τα βιβλία της εμπορικής εταιρείας ή επιχείρησης, στα οποία γίνεται η εγγραφή περί καταθέσεως ή αναλήψεως χρημάτων, πρέπει να είναι βιβλία επίσημα, δηλαδή, βιβλία θεωρημένα από την αρμόδια Φορολογική Αρχή (Δ.Ο.Υ.) (Σ.τ.Ε. 2493/1994). Συνεπώς, αναλήψεις χρημάτων, που είχαν γίνει από τον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου ανώνυμης εταιρείας, οι οποίες (αναλήψεις) προκύπτουν όχι από επίσημα βιβλία της εταιρείας, αλλά από πρόχειρες καταστάσεις, δεν υποβάλλονται στο τέλος χαρτοσήμου της ανωτέρω διάταξης (Σ.τ.Ε. 2493/1994).

δ) Η εγγραφή στα βιβλία να μην ανάγεται σε σύμβαση, πράξη ή συναλλαγή, η οποία είχε υποβληθεί προηγουμένως στα οικεία αναλογικά τέλη χαρτοσήμου ή είχε απαλλαγεί νομίμως από τα τέλη αυτά.

ε) Η κατάθεση ή η ανάληψη χρημάτων να γίνεται χωρίς μνεία της αιτίας της κατάθεσης ή της ανάληψης, εκτός εάν ο φορολογούμενος αποδείξει, ότι η εγγραφή στα βιβλία αφορά σύμβαση, πράξη ή συναλλαγή, η οποία υποβλήθηκε στο οικείο τέλος χαρτοσήμου ή απαλλάχτηκε νομίμως από το τέλος αυτό (Σ.τ.Ε. 1767/1992, 1039/1996). Επίσης, το ως άνω τέλος χαρτοσήμου οφείλεται ανεξάρτητα από τον επιδιωκόμενο, διά της καταθέσεως ή αναλήψεως των χρημάτων, σκοπό, καθόσον στο νόμο δεν τίθεται καμιά προϋπόθεση ή καμιά επιφύλαξη (Υπ. Οικ. Κ. 8802/654/1983).

4) Επί της ανωτέρω διατάξεως παρατηρούμε και τα εξής:

Κατά την κατάθεση χρημάτων δεν απαιτείται να ορίζεται χρόνος, για την απόδοση του κατατεθέντος χρηματικού ποσού, γιατί από το νόμο δεν προβλέπεται κάτι τέτοιο, και συνεπώς η κατάθεση μπορεί να γίνει χωρίς κανένα χρονικό περιορισμό.

Η παραμονή των κατατεθέντων χρημάτων στο σχετικό λογαριασμό, για μεγάλο χρονικό διάστημα, δεν μεταβάλλει τον χαρακτήρα της κατάθεσης σε δάνειο και συνεπώς δεν δημιουργείται, εκ του λόγου αυτού, υποχρέωση καταβολής και επί πλέον τέλους χαρτοσήμου δανειακής σύμβασης.

Η κατάθεση ή η ανάληψη χρημάτων μπορεί να είναι και έντοκη, καθόσον από τη διατύπωση της ανωτέρω διάταξης δεν προκύπτει σχετική απαγόρευση. Αν ο νομοθέτης είχε την πρόθεση η κατάθεση ή η ανάληψη χρημάτων να είναι άτοκη θα το ανέφερε ρητά στην εν λόγω διάταξη. Σημειώνεται, δε, ότι το έντοκο της κατάθεσης ή της ανάληψης χρημάτων δεν μεταβάλλει την εν λόγω κατάθεση ή ανάληψη σε δάνειο.

Εάν από την εγγραφή στα βιβλία ή από άλλα έγγραφα αποδεικνύεται, ότι η κατάθεση ή η ανάληψη αφορά σύμβαση, πράξη, κ.λπ., που υπόκειται σε μεγαλύτερο ή μικρότερο τέλος, τότε καταβάλλεται το προβλεπόμενο, για την οικεία σύμβαση ή πράξη τέλος χαρτοσήμου.

Εάν η σύμβαση, πράξη και συναλλαγή, στην οποία αναφέρεται η εγγραφή, έχει υποβληθεί στο οικείο τέλος χαρτοσήμου ή απαλλάσσεται από το εν λόγω τέλος, τότε, για την εγγραφή δεν οφείλεται τέλος χαρτοσήμου. Π.χ. εάν από την εγγραφή στα βιβλία ή άλλα έγγραφα αποδεικνύεται, ότι η κατάθεση ή η ανάληψη αφορά σύμβαση δανείου οφείλεται το οικείο τέλος χαρτοσήμου και όχι το ανωτέρω τέλος 1%. Εάν, όμως, το δάνειο απαλλάσσεται με ειδική διάταξη νόμου δεν θα καταβληθεί τέλος χαρτοσήμου.

3. Υπολογισμός και χρόνος καταβολής του τέλους χαρτοσήμου. Το ως άνω τέλος χαρτοσήμου 1% υπολογίζεται επί του κατατεθέντος ή αναληφθέντος χρηματικού ποσού, που αναφέρεται στη σχετική εγγραφή στα βιβλία, και καταβάλλεται στο Δημόσιο (αρμόδια Δ.Ο.Υ.) μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του μήνα του επόμενου της εγγραφής των πράξεων της κατάθεσης ή της ανάληψης στα λογιστικά βιβλία των ως άνω εταιρειών ή επιχειρήσεων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του Κώδικα Χαρτοσήμου (Υπ. Οικ. Σ. 6107/385/Πολ. 185/1980, Εγκ. 11/ 1981).

4. Απαλλαγές από το τέλος χαρτοσήμου. Από το ως άνω τέλος χαρτοσήμου 1% απαλλάσσονται οι παρακάτω ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις καταθέσεων ή αναλήψεων χρημάτων, ήτοι:

α) Η κατάθεση ή ανάληψη χρημάτων, που προκύπτει από εγγραφή στα βιβλία, η οποία αναφέρεται σε σύμβαση, πράξη ή συναλλαγή, η οποία είχε υποβληθεί, κατά την κατάρτισή της, στα οικεία τέλη χαρτοσήμου ή είχε νομίμως απαλλαγεί από τα τέλη αυτά (άρθρο 15 παρ. 5γ, τέταρτο εδάφιο Κ.Τ.Χ.).

β) Η ανάληψη ποσών από τους εταίρους ομορρύθμων, ετερορρύθμων και περιορισμένης ευθύνης εταιρειών, καθώς και κερδοσκοπικών συνεταιρισμών, κοινοπραξιών και αστικών εταιρειών και κοινωνιών αστικού δικαίου, που ασκούν επιχείρηση, διαρκούς της εταιρικής χρήσης, έναντι κερδών της χρήσης αυτής (άρθρο 15 παρ. 5γ, τρίτο εδάφιο Κ.Τ.Χ.).

γ) Οι προσωρινές σε τρεχούμενο λογαριασμό καταθέσεις των ομόρρυθμων εταίρων και οι αναλήψεις αυτών, προς το σκοπό της ταμειακής διευκόλυνσης των ομόρρυθμων και ετερόρρυθμων εταιρειών, εφόσον το εκάστοτε πιστωτικό υπόλοιπο των καταθέσεων αυτών δεν υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 73,37 ευρώ (πρώην 25.000 δρχ.). Πιστωτικά υπόλοιπα του τρεχούμενου αυτού λογαριασμού υπερβαίνοντα το ποσό αυτό υπόκεινται εξ ολοκλήρου στο οικείο τέλος χαρτοσήμου (άρθρο 15 παρ. 5γ' εδάφιο πέμπτο Κ.Τ.Χ.). Το εκάστοτε πιστωτικό υπόλοιπο των καταθέσεων δεν πρέπει να υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 73,37 ευρώ, κατά διαχειριστική περίοδο και όχι κατά μήνα (Διοικ. Δικ. Φορ. Παραβ. 18/1960). Η απαλλακτική αυτή διάταξη δεν καλύπτει και τις καταθέσεις των ετερόρρυθμων εταίρων.

Σημειώνεται, ότι εάν οι ανωτέρω καταθέσεις δεν έχουν ως αιτία δάνειο, δεν οφείλεται γι' αυτές τέλος δανείου, άσχετα αν είναι προσωρινές ή όχι ή αν το πιστωτικό υπόλοιπο αυτών υπερβαίνει ή όχι το ποσό των 73,37 ευρώ (Στ.Ε 317/1974).

δ) Η ανάληψη εκ μέρους εταίρου, μετόχου ή άλλου προσώπου της γενόμενης υπ' αυτού κατάθεσης χρημάτων σε εμπορική εταιρεία ή επιχείρηση, εφόσον, για την κατάθεση αυτή, είχε καταβληθεί το τέλος χαρτοσήμου 1% της ανωτέρω διάταξης (Υπ. Οικ. Σ. 6107/385/Πολ. 185/1980, Σ. 4774/318/Πολ. 141/1981, Εγκ. 11/1981).

ε) Οι καταθέσεις χρημάτων σε ναυτική εταιρεία του Ν.959/1979 από τους μετόχους της, με την προϋπόθεση, ότι η εταιρεία αυτή διαχειρίζεται ή εκμεταλλεύεται δικά της πλοία και όχι πλοία τρίτων (άρθρ. 58 παρ. 2δ' και 3 Ν. 959/1979, Υπ. Οικ. Εγκ. 32/1979).

στ) Οι καταθέσεις των μελών αγροτικού συνεταιρισμού σ' αυτόν, καθώς και οι αναλήψεις των καταθέσεων αυτών (άρθρο 35 παρ. 5 Ν. 2810/2000 - ΦΕΚ 61Α)». (ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Θ. ΡΕΠΠΑ Τ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ- ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ- ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΤΕΛΩΝ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ- ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΚΔΟΣΗ- ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΝΤ. Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ ΑΘΗΝΑ - ΚΟΜΟΤΗΝΗ 2007 σελ 303-305).

Επειδή οι ως άνω μεταφορές χρημάτων προκύπτουν από τις εγγραφές στα επίσημα βιβλία της λήπτριας κεφαλαιουχικής εταιρίας, από το αναλυτικό καθολικό του λογαριασμού Ταμείο "38.00.00.000", με αιτιολογία κίνησης «κατάθεση στον όψεως ALPHABANK».

Επειδή οι εγγραφές των βιβλίων, οι σχετικές με τις ως δάνειο φερόμενες μεταφορές και πιστώσεις, έχουν την ένδειξη "μεταφορά". Η κρίση αυτή του ελέγχου ότι οι μεταφορές χρηματικών ποσών, από τους επίμαχους κοινούς τραπεζικούς λογαριασμούς συνιστούν δάνειο δεν είναι νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη, δεδομένου ότι η ίδια η εγγραφή πρέπει να περιέχει τα απαραίτητα στοιχεία που συγκροτούν κατά νόμο την έννομη σχέση δανείου (π.χ ποσό δανείου, ημερομηνία λήψης δανείου, απόδοση αυτού κλπ), ούτε μπορεί να εξαχθεί ασφαλές συμπέρασμα περί καταρτίσεως συμβάσεως δανείου για τις υπό κρίση χρήσεις.

Επειδή στην υπό κρίση περίπτωση πληρούνται οι προϋποθέσεις για την επιβολή του τέλους χαρτοσήμου 1% πλέον ΟΓΑ χαρτοσήμου 20% στο ποσό των 10.242,29 € (30.728,67/3) για το έτος 2013 και 385.249,21 € (1.155.747,63/3) για το έτος 2014, καθώς: α) Υφίσταται συμβατική σχέση μεταξύ των προσώπων οι οποίοι μεταφέρουν τα χρήματα της ως άνω ανώνυμης εταιρίας, της οποίας τυγχάνουν μέτοχοι, β) οι σχετικές μεταφορές χρημάτων προκύπτουν από εγγραφές από τα επίσημα βιβλία που τηρούσε η λήπτρια κεφαλαιουχική εταιρία γ) οι εν λόγω εγγραφές στα βιβλία δεν ανάγονται σε σύμβαση, πράξη ή συναλλαγή, η οποία είχε υποβληθεί προηγουμένως στα οικεία αναλογικά τέλη χαρτοσήμου και δ) οι επίμαχες καταθέσεις χρημάτων γίνονται χωρίς μνεία της αιτίας της κατάθεσης. Σε κάθε περίπτωση οι μεταξύ του προσφεύγοντος (μετόχου) και της ανώνυμης εταιρίας επίμαχες ταμειακές συναλλαγές, αφορούν σε ταμειακές διευκολύνσεις, βάσει των οριζόμενων στο τέταρτο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παραγράφου 5 του άρθρου 15 του Π.Δ. της 28/7/1931 (ΚΝΤΧ), κατά το μέρος που δεν έχουν καταβληθεί τα αντίστοιχα τέλη χαρτοσήμου.

Επειδή, η αρχή της χρηστής και καλόπιστης διοίκησης επιβάλλει πράγματι στα διοικητικά όργανα να ασκούν τις αρμοδιότητές τους σύμφωνα με το αίσθημα δικαίου που επικρατεί, ώστε κατά την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων να αποφεύγονται οι ανεπιεικείς και απλώς δογματικές ερμηνευτικές εκδοχές.

Συνεπώς ο παραπάνω ισχυρισμός του προσφεύγοντος γίνεται εν μέρει αποδεκτός ως προς την εφαρμογή της παρ. 5γ, εδαφ. δ' του άρθρου 15 του Κ.Ν.Τ.Χ. στις ως άνω κινήσεις ταμειακής διευκόλυνσης.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Τη **μερική αποδοχή** της από **27/06/2019** και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής του ««.....» με **ΑΦΜ**, καθώς και:

A. Τη μερική αποδοχή της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής και την τροποποίηση των κάτωθι πράξεων:

- 1) Της με αριθμό/**17-05-2019** οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος-πράξης επιβολής προστίμου, φορολογικού έτους 2014, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου, ως προς το ποσό των 47.422,13 € που δεν αποτελεί παροχές σε είδος,
- 2) της με αριθμό/**17-05-2019** οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου διαχειριστικής περιόδου 01/01/2013-31/12/2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου, κατ' εφαρμογή της παρ. 5γ, εδαφ. δ' του άρθρου 15 του Κ.Ν.Τ.Χ. και
- 3) της με αριθμό/**17-05-2019** οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου φορολογικής περιόδου 01/01/2014-31/12/2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου, κατ' εφαρμογή της παρ. 5γ, εδαφ. δ' του άρθρου 15 του Κ.Ν.Τ.Χ. για τους λόγους που αναφέρονται στο σκεπτικό της παρούσας.

B. Την απόρριψη της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής και την επικύρωση της κάτωθι πράξης:

- 4) Της υπ' αριθμ./**17-05-2019** οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου οικον. έτους 2014.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - Καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση:

A. ΕΙΣΟΔΗΜΑ:

Οικονομικό έτος 2014 εισοδήματα 01/01/2013– 31/12/2013		
Διαφορά φόρου εισοδήματος με την παρούσα απόφαση		5.056,19
Πρόστιμο άρθ. 58 και τόκοι άρθ. 53 Ν. 4174/2013 στο φόρο		4.883,60
Εισφορά αλληλεγγύης με την παρούσα απόφαση		-155,84
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ με την παρούσα απόφαση		9.783,95 €

Εισοδήματα 01/01/2014– 31/12/2014		ΒΑΣΕΙ ΔΗΛΩΣΗΣ	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗΣ	ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΗΛΩΣΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
Φορολογητέο εισόδημα	Υπόχρεου	8.500,00	55.922,13	15.688,12	7.188,12
	Της συζύγου	12.084,00	8.478,90	22.084,00	10.00,00
Φόρος	Χρεωστικό ποσό	1.208,15	13.488,11	6.711,55	5.503,40
Προκαταβολή φόρου επομ. έτους		515,53	515,53	515,53	0,00
Πρόστιμο άρθ. 58 Ν. 4174/2013			6.608,65	2.751,70	2.751,70
Εισφορά αλληλεγγύης		441,68	1.560,27	441,68	0,00
Τέλος επιτηδεύματος		650,00	650,00	650,00	0,00
Σύνολο φόρων τελών & εισφορών		2.815,36	22.822,56	11.070,46	8.255,10
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ με την παρούσα απόφαση		8.255,10 €			

Επί του οφειλόμενου φόρου, θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Ν. 4174/2013.

Β. ΤΕΛΗ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Διαχ/στική Περίοδος 01/01/2013 – 31/12/2013	Βάσει δήλωσης	Βάσει ελέγχου Δ.Ο.Υ.	Βάσει απόφασης	Διαφορά απόφασης-δήλωσης
Αξία υποκείμενη στα τέλη χαρτοσήμου	0,00	10.242,29	10.242,29	10.242,29
Χαρτόσημο 1%	0,00	204,86	102,42	102,42
ΟΓΑ Χαρτοσήμου (20%)		40,97	20,48	20,48
Πρόστιμο άρθρου 58 και τόκοι άρθ. 53 ν. 4174/2013 στα τέλη χαρτοσήμου		199,64	99,82	99,82
Εισφορά ΟΓΑ - πρόστιμο άρθρου 58 και τόκοι άρθ. 53 ν. 4174/2013 στην εισφορά ΟΓΑ		39,92	19,96	19,96
ΣΥΝΟΛΟ	0,00	485,39	242,68	242,68
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ με την παρούσα απόφαση	242,68 €			

Φορολογικό έτος 2014	Βάσει δήλωσης	Βάσει ελέγχου Δ.Ο.Υ.	Βάσει απόφασης	Διαφορά απόφασης- δήλωσης
Αξία υποκείμενη στα τέλη χαρτοσήμου	0,00	385.249,21	385.249,21	385.249,21
Χαρτόσημο 1%	0,00	7.704,98	3.852,49	3.852,49
ΟΓΑ Χαρτοσήμου (20%)		1.541,00	770,50	770,50
Πρόστιμο άρθρου 58 του ν. 4174/2013 στα τέλη χαρτοσήμου		3.852,49	1.926,25	1.926,25
Εισφορά ΟΓΑ - πρόστιμο άρθρου 58 και τόκοι άρθ. 53 ν. 4174/2013 στην εισφορά ΟΓΑ		770,50	385,25	385,25
ΣΥΝΟΛΟ	0,00	13.868,97	6.934,49	6.934,49
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ με την παρούσα απόφαση	6.934,49 €			

Επί του οφειλόμενου φόρου, θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Ν. 4174/2013.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.